

Val '94

Tað gloymda ættarliðið

- »Sjálvsagt er tað svárt hjá øllum at gerast arbeiðsleys. Men tað skerst ikki burtur, at ungdómurin, sum ongantíð hevur kent arbeiðsmarknaðin, kemur serliga illa fyri av hesum.

Aðrastaðni tosa tey um tað gloymda ættarliðið - og har eru fólk, sum einki arbeiði hava havt í ein 15 - 20 ár. Negativu avleiðingarnar av hesum eru eyðsæddar. Tí eiga vit at seta serlig tiltøk í verk - okkum nýtist ikki at fara um ánnu eftir vatni, vit kunnu læra av mistøkum hjá øðrum«, sigur Eiríkur Lindenskov m. a.:

Tann størst trupulleikin í Føroyum í dag, er arbeiðsloysið. Henda trupulleika hava vit ikki kent so væl seinastu árin, og tí er tað enn truplari hjá okkum at skilja støðuna og allar tær negativu avleiðingarnar, sum arbeiðsloysið hevur við sær. Tí er tað sera umráðandi, at vit líta at londunum kring okkum, fyri at fregnast eftir teirra royndum hesum viðvíkjandi.

Sjálvsagt er tað svárt hjá øllum at gerast arbeiðsleys. Men tað skerst ikki burtur, at ungdómurin, sum ongantíð hevur kent arbeiðsmarknaðin, kemur serliga illa fyri av hesum.

Verri at vera ungur og arbeiðsleysur

Í hinum londunum tosa

tey um »tað gloymda ættarliðið« - tað eru tey, ið ikki finga arbeiði, tá tey fóru úr skúlanum. Tað hevur síðani víst seg, at fleiri av hesum ongantíð eru sloppin í arbeiði, og hava tí gingið arbeiðsleys í eini 15 - 20 ár.

Las herfyri um eina kanning hjá norska granskarinum, Torild Hammer, nevnd »Psysisk Helse og Arbeidsledighet«. Har var sligið fast, at tað at vera ungur, ger støðuna nógv verri, tá tú gerst arbeiðsleysur.

Tey eldru arbeiðsleysisu hava jú »smakkað« arbeiðsmarknaðin og kenna hann. Tey ungu, sum hava fingið fleiri hurðar slongdar í gronina, tey hava ikki eingong góð minni um tað »at arbeiða« at bera við sær seinni í lívinum.

Arbeiðsletingar

Tað at hava lónt arbeiði gevur jú ikki bert peningaliga inntøku - men eisini moralska inntøku. Nógv ung, sum ikki megnar at útvega sær arbeiði, kunnu verða lögð undir mistanka - og verða stemplað sum arbeiðsletingar.

Teirra egna skuld!

Í eini danskari kanning kom fram, at stórir partur av fólkinum helt, at ungdómurin sjálvur hevði skuldina av ungdómsarbeiðsloysinum.

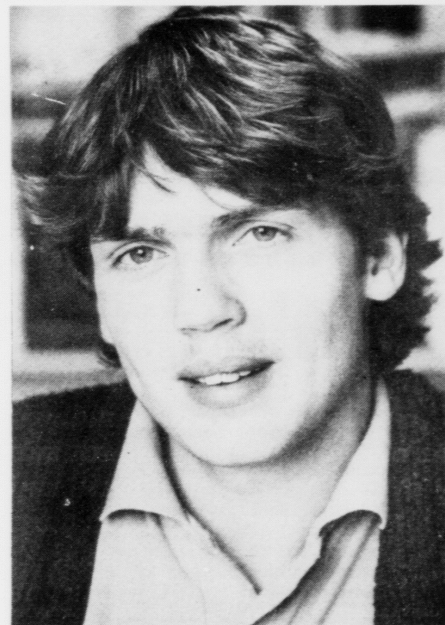
Hetta hildu danir, hóast 300.000 danir samstundis gingu arbeiðsleysisir. Út frá hesum er tað kanska ikki so heppið, at tann arbeiðsleysis ofta til-

leggur sær hugburðir hjá øðrum, so at hann ella hon (ella tú og eg) taka sær sjálvum skuldina av arbeiðsloysinum.

Fáa onga hjálp

Ein annar stórir trupulleiki hjá ungum er figgiarstøðan. Mangan fella tey ungu uttan fyri vanligu hjálparveitingarnar - soleiðis er eisini her í Føroyum. Tann, ið ikki hevur havt lónt arbeiði fær ikki eitt klovið oyra frá ALS.

Eitt úrslit av hesum kann verða, at tey ungu noyðast at búgva heima hjá foreldrum og liva av figgiarhjálp teirra. Torild Hammer leggur dent á, at ótryggleikin fyri framtíðini er ein hin tyngsta lastin tú hevur, um tú gerst arbeiðsleysur. Og so ikki at tala um, verður tú langtíðararbeiðsleysur.

Tey ungu, sum hava fingið fleiri hurðar slongdar í gronina hava ikki eingong góð minni um tað »at arbeiða« at bera við sær seinni í lívinum, sigur Eiríkur Lindenskov.

Avgerðin um hvørja útbúgving tú skalt hava, hvat arbeiði tú skalt hava er jú avgerandi fyri so mangt annað her í lívinum: Hvar og hvussu tú skalt búgva, stovnan av familju, børn o. s. fr.

Ungdómurin serliga viðkvæmur

Tá tosað verður um arbeiðsloysi, eru vit nøkur, ið leggja serligan dent á vandan við ungdómsarbeiðsloysi. Hetta er ikki tí at vit eru líka glað við, um tey eldru hava arbeiði. Men hetta er tí, at vit siggja veruleikan í eyguni: Arbeiðsloysið er komið fyri at vera - í nógv ár í øllum førum. Tí eiga vit at gera alt fyri at minka um negativu avleiðingarnar. Ein máti er at tryggja ungum arbeiðstilboð - og tá

sjálvandi arbeiðstilboð við innihaldi, ikki bert »beskæftigilsterapi«.

Her haldi eg vit eiga at hugsa um eina ungdómstrygd, sum kann tryggja øllum ungum eitt arbeiðstilboð ella undirvísingartilboð.

Hetta ljóðar kanska stórsligið, men alternativt er, at vit í ár 2010 hava eini 3.000 fólk undir 30 ár, sum ikki vita hvat tað er at arbeiða, ella at vit als ongan ungdóm hava eftir í Føroyum...

Eiríkur Lindenskov

Ternan sera væl hóskandi til at rækja siglingina um Vestmannasund alt árið

Eitt av valevnum fólkaflokksins í Vágum vísti sína misnøgd í bløðunum herfyri, í vágafólk bert høvdu 15 møguleikar um dagin at koma um Vestmannasund.

Eisini ein fyrrverandi landsstýrismaður grandi eg um hví Ternan í ikki røkti siglingina saman við Sam. Her eru vit púra ósamdir, tí sjálvur ivist eg onga løtu í, at Ternan, sum hevur røkt siglingina um Vestmannasund nú í longri tíð, er besta sambandið, vágafólk kunnu ynskja sær,

siggja vit burtur frá tí fasta sambandinum.

Trupulleikin er bert, at Ternan er í so stór til verandi ferjulegu, og fer tað nokk so illa við ferjuleguni.

Hinvegin so verður mett, at um verandi garður norðanvert ferjuleguna verður longdur út norðureftir, vil tað saman við øðrum broytingum hava við sær, at Ternan uttan stórvægis trupulleikar kann rækja siglingina alt árið.

Sum skilst so eru norðingar væl nøgdir við Dúgv-

una, tí eigur landsstýrið longu nú at kanna eftir, um Ternan ikki er tað skipið, sum framyvir skal rækja siglingina um Vestmannasund. Tað er valla nakar ivi um, at tíðin nú er komin har til, at vágafólk fáa eina hóskandi ferju. Tíðin er heilt einfalt farin frá Sam og Ternuni í.

Frank Davidsen

FUNDUR
fyri
Valevni
& nevndarlimir

verður á **HOTEL FØROYUM**
LEYGARDAGIN
11. JUNI, KL. 19.30

Javnaðarflokkurin

